

AUGSBURGSKA BEKÄNNELSENS DAG

DIES REFORMATORIS

Epistel: Rom. 1:16-17. Evangelium: Matt. 11:25-30. Predikan av Ingemar Andersson (LFS)

Ingen text kunde passa bättre att läsa på denna dag än episteltexten från Rom. 1:16-17 – de bibelord som öppnade himmelens portar för Martin Luther, när han såg evangelii hemlighet om den oförtjänta nåden i Kristus Jesus.

För honom hade under lång tid en allt överskuggande fråga plågat honom: ”Hur skall jag finna en nådig Gud?” I sitt nit för Gud, sin strävan att leva enligt Guds bud och vilja, hade Luther försökt allt ända intill dödens gräns, bara för att upptäcka att hur han än försökte, hur allvarligt han genom botgöring och späkning sökte utrota synden, så fanns den alltid där – i hans tankar, i hans sinne. Han kunde inte göra sig själv ren. Han förmådde inte åstadkomma den rättfärdighet Gud krävde. Han dignade under bördan och klagade: ”Min synd, min synd... ”

*Jag under Satan fången låg
Och kunde mig ej hjälpa,
Den synd som rådde i min håg,
I grund mig ville stjälpa.
Min synd mig till förtvivlan drev,
Mitt samvets dom orygglig blev,
Och helvetet stod öppet.
LH 47:2.*

Men så upptäckte han orden om Guds rättfärdighet som uppenbaras i evangelium, som en Guds kraft till frälsning. Den rättfärdighet han förgäves försökt åstadkomma fann han nu vara en fri gåva från Gud, uppenbarad i evangelium, en Guds kraft till frälsning, av tro till att i tro ta emot: Den rättfärdige skall leva av tro – den genom tron rättfärdige skall leva. Och så fann han evangelii hemlighet.

Det är den hemligheten Jesus talar om i dagens text. Jesus har förut gått tillrätta med Korasin och Betsaida □ städer där han utfört många kraftgärningar □ för deras nådesförakt, och talat om den dom som drabbar den som avvisar nådens budskap. Och så säger han: ”*Jag prisar dig, Fader, himmelens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka och uppenbarat det för de små. Ja, Fader, detta var din goda vilja.*”

”Lagen är av naturen någorlunda känd”, säger en gammal lärare, ”men evangelium är en hemlighet för allt förnuft.” Det går inte att finna någon förnuftsmässig väg till evangelium.

När Lukas återger de här orden av Jesus, om det som är dolt för de visa och kloka, så säger han att det är uppenbarat för ”*de olärda och små*”.

Sådan är Guds väg med oss syndare. Här får allt mänskligt stå med skammen, helt oförstående, medan Herren av oförskyld nåd frälsar syndare.

Har du någon erfarenhet av detta? Har du någon erfarenhet av den stora nöd som Martin Luther kämpade med, detsamma som Paulus i Rom. 7 så bittert sörjer över – det egna, inneboende fördärvet? Inte bara vetskapen om en rättfärdig Gud, som i omutlig stränghet dömer över tankar, ord och gärningar och som kräver helighet och renhet i allt. Utan också detta, att jag är så totalt

oförmögen att ens för en minut leva upp till ens det minsta. Vet du någonting om den vända som låg bakom Luthers klagan: "Min synd, min synd...?"

Syndakännedom – det hör med till de nödvändiga erfarenheter Gud behöver ge oss för att bereda vägen för nådens evangelium. Frågar du då hur mycket syndakännedom som behövs, så blir svaret: Så mycket att du måste ta din tillflykt till Kristus. I vår text uppmanar han: *"Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt."*

"Tunga bördor"... det är lagens outhärdliga träldomsok. Och här finns nu en som kan lyfta bördan, som kan ge lättnad, befrielse, vila. Hur kan han det? Därför att han själv har burit det tyngsta av alla ok – till minsta prick fullgjort hela lagen och med sitt liv och sitt blod betalat för dina och mina synder – därför har han ett annat ok att erbjuda dig. Du får gå sammanokad med honom, med frid och ro i själ och hjärta, med en alldeles ny livsinställning, med mål och mening i livet.

Paulus skriver i Rom 5:1: *"Då vi alltså har förklarats rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus."* Det är genom Jesus Kristus själen får frid och ro. Där lyftes bördan av och jag får med alla mina underligheter, med det som är just mitt ok, mina tyngder och smärtor, min oro och mina bekymmer, sjunka in i den ro och frid som kommer av förvisningen om att en annan tar hand om mig och om allt.

"Allt har min Fader överlämnat åt mig", säger Jesus i vår text. Genom honom har jag fått frid med Gud. Och än mer: *"Genom honom har vi också tilltröde till den nåd som vi nu står i, och vi jublar i hoppet om Guds härlighet. Men inte bara det, vi jublar också mitt i våra lidanden, eftersom vi vet att lidandet ger tålamod, tålmodet fasthet och fastheten hopp. Och det hoppet bedrar oss inte, ty Guds kärlek är utgjuten i våra hjärtan genom den helige Ande, som han har gett oss."* (Rom. 5:2-5).

Och om det ok, som förut var en odräglig börda, kan du nu med Johannes bekänna: *"Detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud. Och hans bud är inte tunga."* (1 Joh. 5:3).

"Ingen känner Sonen utom Fadern", säger Jesus, men Fadern känner honom och han har sänt honom till oss och av kärlek till oss utgivit honom i döden, för att var och en som tror på honom inte skall gå förlorad utan ärva evigt liv. Och Jesus fortsätter: *"Ingen känner Fadern utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för."* *"Ingen har någonsin sett Gud. Den enfödde, som själv är Gud och är hos Fadern, har gjort honom känd."* (Joh. 1:18).

Här finns ett oupplösligt samband: *"Ingen kan komma till mig, om inte Fadern som har sänt mig drar honom, och jag skall låta honom uppstå på den yttersta dagen. Det står skrivet hos profeterna: De skall alla ha blivit undervisade av Gud. Var och en som har hysnat till Fadern och lärt av honom kommer till mig. Inte så att någon skulle ha sett Fadern utom han som är från Gud. Han har sett Fadern."* (Joh. 6:44-46).

"Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och mina får känner mig, liksom Fadern känner mig och jag känner Fadern, och jag ger mitt liv för fåren." (Joh. 10:14-15).

Så hör Fadern, Sonen och fåren i den gode Herdens hjord samman. Och nu står han, som för dig har burit lagens tunga ok, med öppen famn och säger: *"Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor så skall jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt."*

Här får du nu lämna allt, omslutas av honom, ta emot förlåtelsen i hans kropp och blod och finna ro, i förvisningen om att han vill och kan svara för allt. Och sedan får du, fri, glad och styrkt, bära hans lätta ok och med tillförsikt och glädje möta kommande dagar, vetande att du går sammanokad med honom som spänner Guds stora nådeshimmel över alla dem som tagit sin tillflykt till honom.

Amen.